

Nicio sumă nu-i prea mare

Samoila

Câți din lumea asta mare
De picnic sunt ispitiți,
Câți aruncă pe cărare
Resturi demne de tâmpiți?
Mult prea mulți,
Că este greu
Să te porți cum se cuvine
Într-o lume-n care „eu”
Poate face în cap ce-i vine.
Forța lor, ca o vigoare
Dizolvată în excese,
Vrea să prindă-n legi „ușoare”
Prea cinstitele lor mese.
Dar dorința de „să am”
Îi împinge în minciună,
În făcutul de tam-tam
Și lătratul lung la lună.
De aceea-ți vine bine
Să-ți bagi mâinile în păr
Rostind tot ce-n gură-ți vine,
Ca să speli un adevăr.
Nici o sumă nu-i prea mare
Când e vorba să-i îndrepti
Pe cei ce-aruncă, deci,
Tot ce vor pe unde treci
Doar așa, că-s „înțelepți”.